

schapen ruimte onder de sacristie, wier vloer circa 1½ meter boven het niveau van het omliggend terrein is gelegen, aangevuld. Dit gruis of puin bestond voor 't grootste gedeelte uit steenbrokken, waarboven men een laag sintels had aangebracht, waarover dan de balken van den sacristievloer kwamen te liggen. De steenbrokken waren resten van den brikkenoven, ter plaatse van de kerk, voor wier bouw die 't meeste materiaal heeft geleverd. De sintels echter konden daar niet van afkomstig wezen. Ook deze herkomst werd gevonden. Zij kwamen van boven bedoelde Lemierser wolweverij, waar in 't verleden dat goed door de Lemiersers gewoonlijk werd weggehaald, m.a.w. 't zaad werd van daaruit mede getransporteerd en heeft zich al die jaren (de kerk werd gebouwd in 1895 en 1896) tusschen de muren in een blijkbaar gunstige verhouding geconserveerd.

Ook voor onze Rupsklaversoorten een gelukkig toeval, dat eindelijk in Lemiers voor kerkverwarming werd gezorgd. Lucht en licht deden nu ook spoedig 't oude zaad tot nieuw leven ontkiemen.

Geen wonder, dat ook de bij 't geval geïnteresseerde tuinman, tot nog toe althans eenige exemplaren dier plant, al staan ze in den weg, heeft gespaard.

De heer Kengen trof Medicagosoorten aan op omgewerkte aarde te Caberg en Reymerstok. Twee tot drie jaar bleven de planten in grooten getale staan, maar dan verdwenen ze. De heer Schmitz zegt, dat de Margriet ook plotseling in grooten getale kan optreden, indien aarde wordt omgezet. In een terrein waar Canadeesche populieren waren gerooid en de wortels uit den grond gehaald, stonden 't volgende jaar op die open gewerkte plaatsen margrieten. Op de tusschen gelegen stukken ontbraken ze. Na enkele jaren waren ze weer alle verdwenen. Concurrenten hadden den overmacht gekregen. In de Alpen nam spr. waar hoe een terrein, waar alles was weggebrand, langzamerhand weer wordt ingenomen door verschillende planten. Op zeer karakteristieke wijze, samenhangend met 't zoutgehalte van den bodem, dat een verandering heeft ondergaan door de opvoering van verbrandingsproducten, wordt het maagdelijke gebied weer ingenomen.

De heer v. Schaik demonstreert larven van den mierenleeuw, gevangen te Bemelen, en vervolgens een aantal planten. Een witbloeiende *Epilobium angustifolium*, *Oenothera Lamarckiana* en *O. bien-nos*, benevens eenige *Oenothera* bastaarden of mogelijk mutanten uit een tuin, een fasciatie bij een *Oenothera*. Op de Teunisbloemen komt een klein kevertje (*Meligethes*) in grooten getale voor.

De Voorzitter toont een Juli-kever. Deze brengt een eigenaardig tjirpenden toon voort, doordat 't dier de binnenzijde van het uiteinde der dekschilden over de dwarsgevouwen, omgebogen hoofdader der achtervleugels heen en weer strijkt, tengevolge van het in- en uitzetten van het achterlijf.

De heer Kengen zegt, dat de bijenwolf, dit jaar vroeg is opgetreden. De heer Mommers laat eenige bekerzwammetjes zien (*Cyathus olla*?), de heer v. Rummelen toont eenige schelpen van *Anodonta* uit den vijver van 't kasteel Haeren (Voerendaal), de heer Grégoire Sterremos en Bekermos, benevens een fasciatie bij een *Dahlia*. Hij zegt, dat er een theorie is, die 't ontstaan van fasciaties wil verklaren door een groei-overschot aan te nemen. De heer Sonnevile ving eenige bladluizen, die mijten (*Thrombidium*) bij zich hadden. De heer Maessen ving te Borgharen een ex. van *Eucera longicornis*.

Te 8 uur sluit de Voorzitter de vergadering.

MALACOLOGISCHE VEREENIGING.

Op 1 Juli is door een aantal molluskenverzamelaars een Nederlandsche Malacologische Vereeniging opgericht. Deze vereeniging stelt zich ten doel de molluskenfauna van Nederland te bestudeeren. Zij hoopt de kennis van de mollusken te vermeerderen, door gegevens te verzamelen omtrent de verspreiding, de oecologie en de biologie van deze groep. Het bestuur geeft inlichtingen omtrent determinatie, voorkomen enz. der weekdieren en tracht het contact tusschen de leden te versterken o.a. door het uitgeven van een correspondentieblad. Secretaris is Dr. F. P. Koumans, Warmonderweg 41, Leiden, tot wien men zich om inlichtingen kan wenden.

EINE REVISION DER FOSSILEN SÄUGETIERFAUNA AUS DEN TONEN VON TEGELEN. IX.

Notizen über die Cervidae (Schluss) und Conclusionen der Revision von † Dr. J. J. A. Bernsen O.F.M.,
gesammelt und herausgegeben von Dr. A. Schreuder, Zoölogisches Museum, Amsterdam.

IX. CERVIDAE.

(Conclusion) ¹⁾.

LARGE DEER FROM TEGELEN. BONES.

A considerable number of generally separate foot bones and extremities of the long bones have been preserved. Their measurements prove that

many of them equal those of *Cervus darestei* (cfr. Table VII). In which cases the small differences in form and size among the Tegelen bones are due to individual variation and in which cases to specific difference can not be made out with the materials on hand. A few bones are distinctly larger than all the others, as is apparent from the Table. The size of most astragali still surpasses more or less that of the very strong palaeolithic